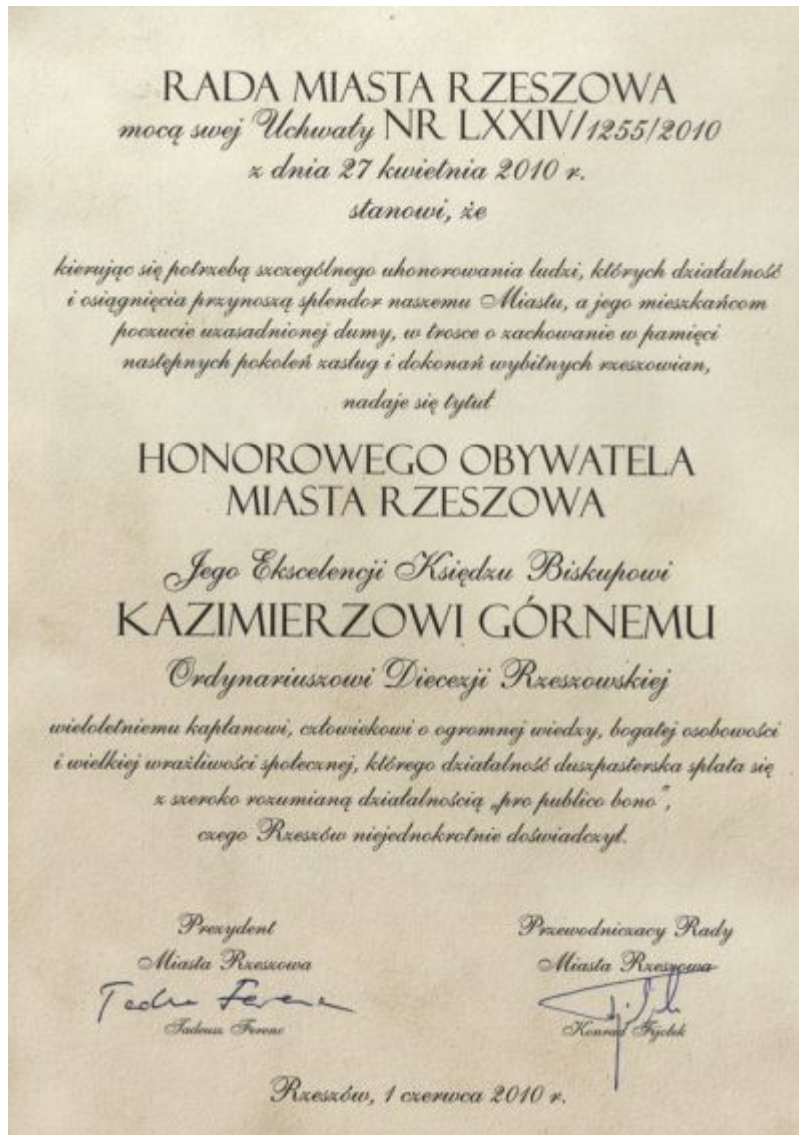

Ksiądz Biskup Kazimierz Górny

Ksiądz Biskup Kazimierz Górny, fot. arch. Rzeszowskiej Kurii Biskupiej

Akt nadania tytułu Honorowego Obywatela Miasta Rzeszowa dla Księdza Biskupa Kazimierza Górnego Górnym Kazimierz (24 XII 1937 Lubień k. Myślenic), bp pomocniczy diecezji krakowskiej, bp ordynariusz diecezji rzeszowskiej, duszpasterz, licencjat teologii.

Urodził się w rodzinie rolniczo-robotniczej, jako najmłodszy z 4 dzieci Stanisława i Barbary z d. Lipień.

Po egzaminie dojrzałości złożonym w Liceum Ogólnokształcącym im. J. Sobieskiego w Krakowie (1954 r.) podjął formację seminaryjną w Wyższym Seminarium Duchownym Archidiecezji Krakowskiej. Sakrament kapłaństwa przyjął 29 VI 1960 z rąk bp. K. Wojtyły. Później był kolejno wikariuszem parafii Jaworzno-Byczyna (1960-61), Ujsoły k. Żywca (1961-63), Bielsko-Biała (1963-65), pw. św. Anny w Krakowie (1965-70).

Pracował w Wydziale Duszpasterstwa Rodzin w Kurii Metropolitalnej w Krakowie (1970-74), był sekretarzem krakowskiego Synodu Duszpasterskiego (1972-77), należał też wówczas do archidiecezjalnej Rady Kapłańskiej.

W 1977 r. mianowany proboszczem w Oświęcimiu (gdzie zajął się budową kościoła pw. św. Maksymiliana), z funkcją tą łączył obowiązki dziekana dekanatu oświęcimskiego.

27 X 1984 r. prekonizowany na tytularnego bp. Pertusy i bp. pomocniczego w Krakowie.

Sakrę biskupią otrzymał 6 I 1985 w Rzymie z rąk papieża Jana Pawła II. W archidiecezji krakowskiej pełnił obowiązki wikariusza generalnego.

Należał również do grona kanoników krakowskiej Kapituły Archikatedralnej.

25 III 1992 r. prekonizowany na biskupa ordynariusza nowo utworzonej diecezji rzeszowskiej (ingres do katedry 11 IV 1992). Jego zasługą było zorganizowanie podstawowych instytucji diecezjalnych, m.in. Kurii Diecezjalnej (1992), Kolegium Konsultorów (1992), Instytutu Teologiczno-Pastoralnego im. bł. (od 2003 - św.) Józefa Sebastiana Pelczara (1992), Wyższego Seminarium Duchownego (1993), Rady Duszpasterskiej Diecezji (1996), Sądu Biskupiego (1997), Muzeum Diecezjalnego (1997), rzeszowskiej Kapituły Katedralnej (2000); utworzenie wielu organizacji katolickich (m.in. Caritas Diecezji Rzeszowskiej - 1992, Akcja Katolicka - 1995) oraz zwiększenie oddziaływania katolickich środków społecznego przekazu (diecezjalne radio „Via”, „Źródło Diecezji Rzeszowskiej”, „Niedziela Południowa”, „Droga Rzeszowska”, „Zwiastowanie” itp.).

Do jego osiągnięć należy też zaliczyć przeprowadzenie Pierwszego (I) Synodu Diecezji Rzeszowskiej (2001-04) i procesu kanonizacyjnego bł. ks. Władysława Findysza (etap diecezjalny 2000-02, etap rzymski 2002-04, beatyfikacja 2005), utworzenie 29 nowych jednostek administracyjnych, parafii i rektoratów (1992-2010), reorganizacja sieci dekanalnej (1992, 1997, 2004), uzyskanie tytułów bazyliki mniejszej dla kościołów pw. Wniebowzięcia NMP w Rzeszowie (2008) i Narodzenia NMP w Gorlicach (2009).

Podejmował wiele działań na płaszczyźnie społecznej, m.in. zabiegał o utworzenie uniwersytetu w Rzeszowie. Z posługą biskupią w diecezji łączy pracę w centralnych strukturach polskiego Kościoła: był członkiem Komisji Episkopatu ds. Duszpasterstwa Rodzin (od 1985 r.), opiekunem Krajowego Duszpasterstwa Młodzieży Harcerskiej (1986-95) i Ruchu „Światło-Życie” (1987-90), uczestniczy w pracach Komisji ds. Misji, a od 2006 r. jest przewodniczącym Rady ds. Rodziny. Opublikował wiele listów pasterskich.

Jest Honorowym Obywatelem m. Oświęcimia (1995), gm. Lubień (2000), m. Rzeszowa (2010), m. Głogów Młp. (2010), m. i gm. Kolbuszowa (2010), gm. Nowy Żmigród (2010), m. Sokołów Młp. (2010).

ks. Andrzej Motyka
Encyklopedia Rzeszowa